

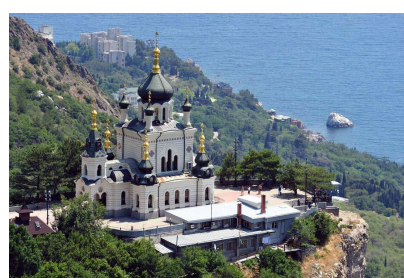
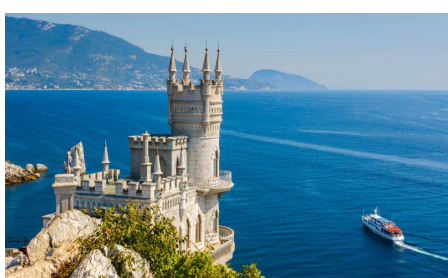
Lekcje w poniedziałek 25.05.2020 r. i we wtorek 26.05.2020 r.

Temat: Samotność w podróży w sonecie A. Mickiewicza „Stepy akermzańskie”.

Na godz. 11.00 zapraszam na lekcję na skype.

Wprowadzenie

Adam Mickiewicz za przynależność do organizacji filomackich został skazany na zesłanie do Rosji. Był wówczas w Odessie i w Moskwie, a latem 1825 r. odbył wycieczkę na Krym. Kontakt z egzotycznym światem Wschodu, zachwyt nad pejzażem, ale również kulturą i historią tego rejonu ogromnie zainspirowały Mickiewicza. Wynikiem tego był cykl 18 utworów zwanych „Sonetami krymskimi”. Pierwszym z nich jest sonet „Stepy akermzańskie”.

Czytamy sonet „Stepy akermzańskie” – podręcznik str. 212.

<https://www.youtube.com/watch?v=YOWG6I6tPpg>

1. Dokonujemy analizy i interpretacji utworu.
 - a) wyjaśnienie niezrozumiałych słów, odczytanie przypisów
 - b) wskazanie podmiotu lirycznego i jego odczuć
 - c) środki stylistyczne w utworze
 - d) sonet jako gatunek
2. Notatka do zeszytu:

„Stepy akermzańskie” to sonet:

- utwór składa się z 4 strof i 14 wersów:
2 pierwsze są 4-wersowe i mają charakter opisowy (4+4)
2 kolejne są 3-wersowe i mają charakter refleksyjny (3+3)
- występuje stały układ rymów” abba, abba, cdc, cdc

Omówienie utworu:

Część opisowa - zachwyt nad przyrodą Krymu	<ul style="list-style-type: none">● podmiot liryczny to podróżny podziwiający krymską przyrodę: rozległy step, bujną i barwną roślinność, ciszę, w której słychać nawet najmniejsze dźwięki: szelest traw, pełzającego węża, lecące żurawie;● podróżnik porównuje jazdę przez bezkresny akermzański step do żeglugi po niezmiernym oceanie step = ocean wóz = łódka
Część refleksyjna -	<ul style="list-style-type: none">● piękno i egzotyka przyrody budzą tęsknotę podróżnego za

<p> tęsknota za ojczyzną</p>	<p>daleką ojczyzną, do której nie może wrócić; odczuwa on samotność i zagubienie;</p> <ul style="list-style-type: none"> • z nadzieją nasłuchuje on w ciszy odgłosów z ojczyzny – niestety żaden głos stamtąd nie dochodzi, więc rusza on w dalszą podróż • słowa „Jedźmy, nikt nie woła” wskazują, że podmiot liryczny nie podróżuje sam;
------------------------------	--

Środki stylistyczne w utworze:

- a) metafora: „*Wpłynąłem na suchego przestwór oceanu*” – przedstawia step jako morze,
- b) oksymoron – epitet sprzeczny: „suchego oceanu” – podkreśla niezwykłość metafory,**
- c) epitet: „*korallowe ostrowy burzanu*” – uplastycznia opis, wskazuje na barwę,
- d) porównanie: „*Wóz nurza się w zieloność i jak łódka brodzi*” - wskazuje na podobieństwo jazdy po stepie do podróży po oceanie,
- e) wyraz dźwiękonaśladowczy: „*szumiące, cisza*” – oddaje brzmienia typowe dla stepu, podkreśla panującą ciszę i szum traw,
- f) wykrzyknienie: „*Jedźmy! – nikt nie woła*” – wzmacnia siłę rozgoryczenia podmiotu lirycznego.

orientalny - charakterystyczny dla kultur pochodzących z Bliskiego, Środkowego i Dalekiego Wschodu;

Podaj 2 przykłady oksymoronu.

Lekcja w środę 27.05.2020 r.

Temat: Skróty i skrótowce – jak je zapisywać?

Zapraszam na lekcję na skype o 10.00.

Pracujemy z podręcznikiem str. 322-325 oraz ćwiczeniami str. 61-64.

Notatka do zeszytu:

Jeśli skrót kończy się na tę samą literę co wyraz, nie stawiamy po nim kropki.

numer - nr

 ta sama litera,
 więc nie ma kropki

magister – mgr

 ta sama litera,
 więc nie ma kropki

Jeśli skrót kończy się na inną literę niż wyraz, to kropkę stawiamy.

ulica – ul.

 inna litera,
 więc jest kropka

profesor – prof.

 inna litera,
 więc jest kropka

Skróty wyrażen wielowyrazowych:

Stawiamy kropkę po całym skrótzie, jeśli wszystkie skracane wyrazy rozpoczynają się spółgłoską, np. cdn., jw., br. (wyjątkiem jest n.p.m. – nad poziomem morza)

Jeśli jeden z wyrazów zaczyna się od samogłoski, stawiamy kropkę po skrótzie każdego wyrazu, np. p.n.e., m.in.

Nie stawia się kropki po skrótach:

- polskich jednostek monetarnych- zł (złoty), gr (groszy);
- jednostek miar i długości – m (metr), kg (kilogram), ha (hektar).

Uzupełnij skrótami:

major –

doktor –

godzina –

ciąg dalszy nastąpi –

nasza era –

pełniący obowiązki –

na przykład –

dyrektor –

i tak dalej -

Pracujemy z ćwiczeniami str. 61 – 64, wykonując zadania od 1 do 11.

Lekcja w czwartek 28.05.2020 r.

Temat: Co może się wydarzyć, gdy śpisz? „Dusiołek” B. Leśmiana.

Zapraszam na lekcję na skype.

Pracujemy z podręcznikiem str.218-220.

Wprowadzenie:

Zapisujemy synonimy słowa „strach”:

Jaki może być strach? (dopisujemy przymiotniki).....

Co robimy ze strachu?

Podajemy związki frazeologiczne związane ze słowem strach:

1. Odczytanie wiersza „Dusiołek”.

2. Interpretacja utworu (notatka do zeszytu):

Narrator - wiejski bajarz, gawędziarz, zapewne opowiada historię Bajdały w towarzystwie, być może są tam również kobiety, dlatego musi uważać na słowa, by opowieść nie była gorsząca;

Bohaterowie:

Bajdała – prosty chłop, brzydki, ubogi, posiada jedynie szkapę i wołu, strój z pewnością niedbały, zachowuje się jak prostak, pluje, mlaska językiem,

Dusiołek – zmore senna, brzydki, odrażający, podobny do żaby, tyłek ma jak kwoka,

Treść utworu:

Bohaterem utworu Bolesława Leśmiana jest Bajdała, który wędruje po świecie w towarzystwie szkapy i wołu. Zmęczony marszem w czasie upału, postanowił odpocząć. Ułożył się wygodnie w cieniu, na mchu i wtedy właśnie nawiedził go okropny stwór, Dusiołek. Bajdała zamiast odpocząć, bardzo się umęczył w czasie snu, ponieważ Dusiołek usiadł mu na piersi i zaczął go dusić. Bohater obudził się przerażony, ale jego koszmar nie skończył się, ponieważ Bajdała dalej wierzył w zmore senną i był przekonany, że przydarzyło mu się to naprawdę. Miał pretensje do szkapy i wołu, że nie stanęli w jego obronie. Na koniec miał też pretensje do Boga o to, że stworzył tyle nieudanych istot, a w dodatku jakieś potwory, które nie pozwalają człowiekowi spokojnie żyć.

Symboliczny charakter elementów świata przedstawionego:

Bajdała – każdy człowiek

Dusiołek – symbol zła, przeciwności losu, kłopotów

wędrownica Bajdała – życie ludzkie

walka Bajdały z Dusiołkiem – walka człowieka ze złem, z przeciwnościami losu.

Wyjaśnienie i zapis znaczenia wyrazów Dusiołek i Bajdała.

Dusiołek – ten, który dusi

Bajdała – ten, który opowiada bajdy, bajki, zmyślane opowieści

Neologizm – wyraz nowo utworzony

Lekcja w piątek 29.05.2020 r.

Zapraszam na lekcję na skype.

Pracujemy z podręcznikiem str. 235-237 oraz ćwiczeniami str. 46-49.

Temat: Mowa zależna i niezależna – ćwiczenia.

Notatka do zeszytu:

Mowa niezależna - to dosłowne przytoczenie cudzych lub własnych słów. Wypowiedzi te można zapisać na dwa sposoby:

a) używając cudzysłowu:

Ania powiedziała: „Przyjdę dziś do ciebie”.

b) w formie dialogu:

- Przyjdę dziś do ciebie – powiedziała Ania.

Mowa zależna – to niedosłowne przytoczenie czyichś lub własnych słów np. Ania powiedziała, że przyjdzie dziś do mnie. (cechą charakterystyczną jest spójnik „że”)

1. Wykonujemy zadania 1, 2, 3, 4, 5 w ćwiczeniach str. 46-48.